

РЕШЕНИЕ

№ 1264

гр. Варна, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 40 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мартин Стаматов

при участието на секретаря Ана Ст. Ангелова
като разглежда докладваното от Мартин Стаматов Гражданско дело № 20233110107529 по описа за 2023 година
И за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. „XVIII-та” от ГПК вр. чл. 422 вр. чл. 415 ГПК.

Делото е образувано въз основа на искова молба подадена от „***“ ЕАД, ЕИК/БУЛСТАТ *** със седалище и адрес на управление: ***, с която претендира да бъде осъдено „***“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. ***, да му заплати сумата от: 973,96 лв. – възнаграждение за месечни такси и потребление за периода 21.12.2021г. – 20.05.2022г. по договор за доставка на телекомуникационни услуги № *** от 13.12.2021г. и осем приложения към него, за което са издадени 5 бр. фактури в периода от 24.01.2022 до 23.05.2022г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението в съда - 23.11.2022г. до окончателното ѝ изплащане, като за вземането е отхвърлено подадено заявление по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № ***г. на ВРС.

В исковата молба са изложени следните обстоятелства, на които се основават претендираните права: Между ищецът като доставчик и ответникът като потребител бил сключен договор за предоставяне на телекомуникационни услуги №*** от 13.12.2021г., изменян с осем приложения към него. По този договор ищецът бил изрядна страна, а ответникът не заплатил дължимите месечни такси и цена на услуги, поради което договорът бил прекратен предсрочно и били начислени неустойки за невърнато оборудване. Твърди се извършено едностранно прекратяване поради неизпълнение на договорите съобразно ОУ, за което ответникът не следвало да бъде уведомяван или евентуално, че се уведомява с исковата молба. Претендират се разноските в настоящото производство.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК по делото не е постъпил писмен отговор от редовно уведомения ответник.

Съдът, след като прецени събраните в процеса доказателства, поотделно и в съвкупност, прие за установено от фактическа страна, следното:

От приложеното ч.гр.д.№ *** г. по описа на ВРС, *** състав се установява, че с

постановено по него разпореждане е отхвърлено заявление на „****“ ЕАД, ЕИК *** за издаване на заповед за изпълнение по чл. 412 ГПК срещу длъжник „****“ ООД, ЕИК *** за сумите посочени в исковата молба.

От писмените доказателства - копия от договор № *** с приложение № *** и допълнителни приложения към приложение № ***; приемо-предавателни протоколи за предоставено крайно устройство от 13.12.2021г. и от 16.12.2021г.; фактури № ***г., № ***г., №***г.; №***г.; №***г., кредитно известие № ***, се установява, че: На 13.12.2021г. между ищецът като доставчик и ответникът като потребител бил сключен договор за предоставяне на телекомуникационни услуги №***, изменян с осем приложения към него. Във връзка с доставените услуги по договора били издавани ежемесечни фактури в периода от 24.01.2022 до 23.05.2022г..

Въз основа на така установените факти, Варненският районен съд, като съобразява приложимия закон, приема от правна страна следното:

Предявеният иск е осъдителен с правно основание чл. 422 вр. чл. 415 ал. 3 вр. ал. 1 т. 3 ГПК за вземане произтичащо от нормите на чл. 79, ал.1 ЗЗД.

Искът е допустим, тъй като е подаден в срок, вследствие на отхвърлено заявление за издаване на заповед по чл. 410 ГПК и има за предмет вземанията посочени в разпореждането за отхвърляне.

Разпределението на доказателствената тежест в процеса изисква при предявен иск с горепосоченото правно основание ищеца да установи наличието на облигационна връзка с ответника въз основа на валидно сключен писмен договор, в изпълнение на който през процесния период е доставило твърдяните услуги на ответника, респ. ответникът следва да докаже порок в сключения договор, плащане или др. положителни правнорелевантни факти, изключващи отговорността му.

В случая от страна на ответника липсва оспорване на твърденията на ищеца, които се подкрепят от представените от него по делото писмени доказателства.

Въз основа на гореизложените доводи, искът следва да бъде уважен изцяло.

Съобразно с изхода на спора и на основание чл. 78 ал. 1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по делото разноски за държавна такса - 50 лв. /за внесената горница над дължимата такса в този размер, ищецът разполага с правото да подаде молба за връщането ѝ/ и държавна такса в заповедното производство - 25 лева. Разноски за адвокатско възнаграждение не му се следват, тъй като в настоящото производство не е представил доказателства за плащането на такова, а претенцията му за процесното вземане е била отхвърлена в заповедното.

Мотивиран от горното, Варненският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 422 вр. чл. 415 ал. 3 вр. ал. 1 т. 3 ГПК вр. чл. 79, ал.1 ЗЗД „**“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. ***, да заплати на „****“ ЕАД, ЕИК/БУЛСТАТ *** със седалище и адрес на управление: гр. *** сумата от: 973,96 лв. - възнаграждение за месечни такси и потребление за периода 21.12.2021г. - 20.05.2022г. по договор за доставка на телекомуникационни услуги № *** от 13.12.2021г. и осем приложения към него, за което са издадени 5 бр. фактури в периода от 24.01.2022 до 23.05.2022г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението в съда - 23.11.2022г. до окончателното ѝ изплащане, като за вземането е отхвърлено подадено заявление по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № ***г. на ВРС.

ОСЪЖДА на основание чл. 78 ал. 1 ГПК „**“ ООД, ЕИК ***** да заплати на „****“ ЕАД, ЕИК/БУЛСТАТ *** сумата от 50 лева - разноски за държавна такса в настоящото производство и 25 лв. - държавна такса в заповедното производство.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____